

Първи етап - установяват се съдържателната и статистическата сравнимост на данните от конкретното извадково проучване и изчерпателното наблюдение. Съдържателната сравнимост се отнася до наличието на общи признания, по които се наблюдават единиците в двете статистически изучавания. Статистическата сравнимост се свежда до изчисляване на обобщаващи характеристики по отделните показатели и установяване чрез различни тестове доколко извадката е представителна по отношение на генералната съвкупност.

Втори етап - разработва се серия от иконометрични модели на изследваното явление, в случая безработицата, между които се избира най-подходящият модел, който впоследствие ще бъде "наложен" върху данните от пребояването. Моделът може да бъде оценен за извадката като цяло или за отделни нейни части, които обаче са представителни по отношение на генералната съвкупност.

Трети етап - параметрите на оценения модел се налагат върху данните от изчерпателното изследване и се използват за прогнозиране на явленietо. На този етап се извършва и статистическа проверка на надеждността и точността на получените резултати (Коцева, 2004).

Обикновено оценката на ниво домакинство се основава на общите характеристики на същото, отнесени към главата на домакинството⁶. В този случай се налага използването на сложни итеративни процедури с цел оценяване на броя на безработните членове на домакинствата, наложени върху данните от пребояването. Следователно формирането на общия брой на безработните за дадена община би се получило като сборен показател от броя на безработните в домакинствата, живеещи на територията на община. От друга страна, ако се възприеме подходът за оценка на ниво отделното лице, оценката на броя на безработните в дадена община би се получила като сума от безработните индивиди на тази територия при използването на сходни итеративни процедури. Както първият, така и вторият метод на оценяване са твърде комплексни и трудоемки, тъй като в първия случай итерационните операции се извършват въз основа на приблизително 2.9 млн. записа⁷, включващи информация за основните демографски и социални характеристики на домакинствата. При втория случай нещата се усложняват още повече, тъй като процедурите се извършват върху около 7.9 млн. записа⁸.

⁶ Подобен подход е използван при картографирането на бедността в България през 2004 година.

⁷ По данни от пребояването през 2001 г. общият брой на домакинствата в Република България е 2 921 887.

⁸ По данни от пребояването през 2001 г. общият брой на лицата в Република България е 7 928 901.